

пренинува издължавана отъ единъ джирантинъ на другій, и най послѣ напълно са исплаща отъ издателя на мѣнителница.

Чл. 140.) Не могатъ да са натрупатъ много рекамбія. Съкій джирантинъ подлежи само на едно рекамбіо, както и издательтъ.

Чл. 141.) Лихвата за количеството на протестуваната мѣнителница за неплащаньето ѝ, са смѣта (длѣжи) отъ дня на протеста.

Чл. 142.) Лихвата за разносътъ на протеста, на рекамбіото и на другытъ законни разносъ не са смѣта (длѣжи) освѣнъ отъ когато са е подигнѣла тѣжбата.

Чл. 143.) Никое рекамбіо не са плаща, ако смѣтката на връщаньето не са съдружава съ свидѣтелствата на посредственниците на камбіо или на тѣрговците, както са означава въ 138-ия членъ. Въ такъвъ случай, протестуваната мѣнителница, ще са заплати спорѣдъ цѣната на камбіото между мѣстото, дѣто са е издала и онуй, дѣто е щѣлж да са заплати, съ прибавленіе на лихвите и на другытъ законни разносъ.

Чл. 144.) Сичкытъ постановленія за мѣнителници, които са касаѣтъ до надежда, до джироованьето, до взаимопоръчителството, до третьото поръчителство, до посредственното заплащанье, до протеста, до обязанноститъ и до правдинитъ на приносителя, до рекамбіото и до лихвите, приспособяватъ са и върху запискытъ, които са издаватъ на заповѣдъ.

Чл. 145.) Записката, която е на заповѣдъ трѣба да е лѣточислена, да обевява количеството, което ще са плати, името на оногози, на заповѣдъта на когото са издава, времето, по което ще са заплати, дадената стойност въ пары ли е, въ стока ли е, или е отъ нѣкаква смѣтка, или отъ друго нѣщо.

Чл. 146.) Сѣка тѣжба за мѣнителници или за записки, които сѫ на заповѣдъ, подписаны отъ тѣрговци или банкери, или за тѣрговски дѣла, са изсрочва послѣ пять години отъ дня на протеста или отъ послѣднето сѫдебно преслѣданье, ако не е станжало осѫдително рѣшеніе, или ако дѣлгътъ не са е препозналъ чрезъ особенна записка. Обаче мнимыятъ дѣлжници сѫ